

ת"פ 41031/02/16 - תביעות צפת נגד אליהו בשטח

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 41031-02-16 תביעות צפת נ' בשטח

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד
אליהו בשטח

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, בהכרעת דין מיום 6/11/18, ולאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 **לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982** ואיומים, לפי סעיף 192 **לחוק העונשין, התשל"ז-1977**.

בהתאם להכרעת הדין, ביום 18/11/15 עתידה הייתה להתקיים פגישה בין המתלוננת, גב' ברכה כהן, עובדת משרד הבריאות שתפקידה באותה עת בהנפקת רישיונות עסק, ובין הנאשם, שהוא בעליו של עסק לממכר מזון מרכבו. בסמוך למועד הפגישה הודיעה המתלוננת כי היא נאלצת לדחות את הפגישה למועד מאוחר יותר. הנאשם, בתגובה, הרים את קולו, והמתלוננת השיבה לו כי ההתנהגות אינה מוצאת חן בעיניה והיא נאלצת לסיים את השיחה.

מאותו מועד ועד ליום 23/11/15, החל הנאשם לצלצל ולשלוח הודעות טקסט למתלוננת, כ-170 פעמים, בתדירות גבוהה, במרווחי זמן סמוכים, ובשעות של היום לרבות שעות ערב מאוחרות.

בו ביום, 18/11/15, ביקשה המתלוננת מהנאשם בהודעת טקסט, כי יפסיק להתקשר אליה, ואף ציינה כי יצרו אתו קשר למחרת.

בין היתר, שלח הנאשם למתלוננת הודעה, בקשר לסירובה לפגוש אותו ולענות לשיחותיו, ובה נרשם, במקור: **"תיסי בתוצהות", "את רוצה לירות מה זה כוהן של מפגר"...** **"לי אין מה להפסיד", "סבבה אני מיתבד ביי".**

טיעונים לעונש

עמוד 1

ביום 31/3/19 טענו הצדדים לעונש.

2. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות, ופגיעתן בערכים מוגנים של הגנה על שלוות נפשה של המתלוננת, חירותה, ביטחונה האישי ותפקודה כעובדת ציבור.

ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, כעולה מהכרעת הדין, כ-170 שיחות והודעות שביצע הנאשם. נטען, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות רחב ונע בין מאסר על-תנאי ובין שנת מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה כי לנאשם עבר פלילי הכולל חמש הרשעות קודמות, רלוונטיות, וכי ישנה חשיבות גם לשיקול של הרתעת היחיד בנסיבות. הנאשם לא נטל אחריות, לא הביע חרטה וניהל את ההליך, כך שאינו עושה מאמצים לחזור למוטב. כן העבירות בוצעו שעה שתלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר על-תנאי שהוטל עליו בת"פ 11396-09-14 (גזר-דין מיום 25.4.17) ולפיכך הנו חב-הפעלה כעת, לטענתה.

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל, ולהפעיל את עונש המאסר על-תנאי, בן ארבעת החודשים, התלוי ועומד נגד הנאשם במצטבר, וכן פיצוי למתלוננת, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.

3. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי העבירות מצויות ברף התחתון של חומרה. המתלוננת דיווחה במשטרה על האיומים בלבד, אך לא טענה כי הוטדה, וההגנה ויתרה על חקירתה בבית-המשפט. לפיכך, הרשעת הנאשם התבססה אך ורק על פלט השיחות של מכשיר הטלפון שלו.

עוד טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם, בשנות ה-50 לחייו, חסר-כל, עובד בעבודות מזדמנות ומתגורר ברכבו. הנאשם לאורך השנים סירב לטיפול, ונסיבות חייו קשות.

נטען, כי עונש המאסר על-תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם אינו חב הפעלה, וכי גזר-הדין שהאריך את התנאי ניתן ב-2017, לאחר ביצוע העבירה הנוכחית, בשנת 2015.

4. דברי הנאשם

הנאשם שלל הצעה להפנותו לחוות-דעת הממונה על עבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

עמוד 2

הערכים החברתיים שנפגעו

5. עבירת האיומים פוגעת בערכים מוגנים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו, תחושת הביטחון האישי, יכולתו לנהל שגרת חיים ללא חשש, וכן כבודו. כאשר מדובר בעובד ציבור נפגעים בנוסף גם ערכי השמירה על הסדר הציבורי, ביטחון הציבור ושמירה על שלטון החוק והאמונים על אכיפתו, ויכולתם לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בשלוות נפשם וביטחונם האישי.

לעניין חומרת עבירות האיומים והערכים המוגנים, ראו את הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל (06.09.89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדיון. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

שעה שמושמעים איומים כלפי עובד ציבור בקשר עם מילוי תפקידו, נפגעים ערכים מוגנים חשובים נוספים, ובראשם הצורך בהגנה על עובדי ציבור מפני מעשי איומים, העלבה והפחדה שנועדו לסכל את יכולתם למלא את תפקידם ללא מורא וללא חשש. בדנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (11/7/11) נאמרו הדברים הבאים, בהקשר לעבירת העלבת עובד ציבור, היפים גם לעניינו:

"העבירה של העלבת עובד ציבור מגינה על אינטרס ציבורי חשוב זה, בכך שהיא אוסרת על פגיעה נפשית בעובדי ציבור ועל אלימות מילולית כלפיהם... בנוסף לכך תורם האיסור על העלבת עובדי ציבור לערך של אמון הציבור ברשויות השלטון, שהוא חיוני להגנה על יציבות המשטר הדמוקרטי ועל שלטון החוק. אכן, פגיעה מתמשכת בעובדי הציבור ובמעמדם, שלא ניתן לה מענה הולם, עלולה להביא בסופו של יום לערעור המשטר הדמוקרטי ולפגיעה קשה בשלטון החוק. הדברים רלוונטיים במיוחד בעידן הנוכחי, ואפשר שבמידה רבה יותר מאשר בעבר. אנו מצויים כיום בעידן של תקשורת פתוחה ונגישה לכל אדם ועובדי הציבור חשופים כיום לשפע של פרסומים נגדם, לרבות עלבונות, איומים והפחדה... שנועדו להרתיע עובדי ציבור ממילוי תפקידם, בעוד שהם אינם יכולים להתגונן מפניהם... באופן שיש בו כדי לפגוע באמון בהם וביכולתם למלא את תפקידם." (פסקה 4 לפסק דינו של המשנה לנשיאה, כב' השופט א. ריבלין).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

6. הנאשם במעשיו איים והטריד עובדת ציבור שטיפלה בפנייתו לקבל רישיון עסק, והתקשרה אליו לבטל פגישה שנקבעה עמו. מדובר בעובדת מערך רישוי עסקים, שלא הכירה את הנאשם ולא פגשה בו מעולם. הנאשם הטריד את המתלוננת, רק כי אותה פגישה שנקבעה בוטלה, מספר רב של פעמים, בהתקשרות לטלפון הנייד שלה ובשליחת הודעות, ולא חדל מכך אף שביקשה ממנו בהודעה לעשות כן, תוך הבטחה כי יתקשרו עמו לקבוע מועד חלופי לזה שבוטל. הנאשם אף שלח למתלוננת הודעות בהן מזהיר אותה כי "תישא בתוצאות" ועלולה "לראות מה כוחו של מפגר".

בהכרעת הדין צויין, בין היתר, כי גם אם נגרמה פגיעה לנאשם בגין ביטול הפגישה עם המתלוננת, וגם אם סבל אי נוחות, וגם אם קשות הן נסיבות חייו, אין בדברים להצדיק את תוכנן של ההודעות הרבות ששלח הנאשם למתלוננת, בהן כינה אותה בכינויים פוגעים.

מעשי הנאשם חדרו את תחום חייה הפרטיים של המתלוננת, ופגעו, בהתאם למשמעותם הסבירה של הדברים, ובשל רמת ההטרדה הגבוהה, בשלוות נפשה ובתחושת בטחונה.

לצד החומרה שבמעשים, יש לקחת בחשבון כי נוסחי האיום אינם מהקשים, אינם כוללים השמעת כוונה לפגוע במתלוננת גופנית, ואינם מלווים בכל מעשה המלמד על כוונת פגיעה.

מסקנתי היא כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בלתי זניחה, ואולם אינה מהחמורות.

מדיניות הענישה

7. עיון בפסיקה שניתנה בעבירות איומים והטרדה כלפי עובדי ציבור, העלתה ענישה מגוונת החל ממאסר על תנאי ועד מאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריא, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה.

א. רע"פ 8062/13 אלכס ברזק נגד מדינת ישראל (09.04.14), המבקש הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור. בית המשפט השית עליו 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 2001/07 ריקי כבאזה נגד מדינת ישראל (20.05.08), המבקשת הודתה והורשעה בעבירות איומים, שיבוש מהלכי משפט והטרדה, בכך שהתקשרה לפרקליטים שייצגו את התביעה במשפטם של גיסה ואחרים ואיימה לפגוע בהם, להרוס את חייהם ולחטוף את ילדיהם. בית משפט השלום גזר עליה 12 חודשי מאסר על תנאי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשה הוחמר ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את בקשת רשות הערעור וגזר עליה 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי וצו פיקוח למשך שנה.

ג. ת"פ (רחובות) 28834-08-13 **מדינת ישראל נגד יוסף מתתיהו (03.12.13)**,
הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי עובדת סוציאלית בכך שיפגע באשתו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ד. ת"פ (כפר סבא) 21895-07-13 **מדינת ישראל נגד יצחק קומימי (01.10.13)**,
הנאשם הודה והורשע בשתי עבירות איומים נגד עובדות המחלקה לשירותים חברתיים. בית המשפט גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי.

ה. ת"פ (רחובות) 60210-12-12 **מדינת ישראל נגד אימן סעדה (16.12.15)**, הנאשם,
בעל עבר פלילי הכולל 2 הרשעות, הודה והורשע בעבירת איומים נגד עובד סוציאלי. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

8. לאור האמור לעיל ובהתחשב בנסיבותיו של מקרה זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

9. הנאשם בן 50, הורשע בדין לאחר ניהול הוכחות.

לנאשם עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות, בעבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, היזק לרכוש במזיד, החזקת נכס חשוד כגנוב, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה במזיד ברכב, תקיפה סתם והפרת הוראה חוקית.

העבירות דנן בוצעו בזמן שתלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר על-תנאי, במסגרת ת"פ 22871-01-12, גזר דין מיום 19.2.13, בן ארבעה חודשים ולמשך 3 שנים.

עונש מאסר על-תנאי זה הוארך במסגרת ת"פ 11396-09-14, גזר דין מיום 25.4.17.

התביעה טענה כי מדובר במאסר על-תנאי שהנו חב-הפעלה, ואילו ההגנה טענה כי היות והתנאי הוארך בגזר-דין שהנו מאוחר לביצוע מעשי העבירות בתיק דנן, אין הוא חב הפעלה.

מסקנתי כי היא מדובר בעונש מאסר על-תנאי **שהנו חב-הפעלה**. ראשית, העבירות דנן בוצעו בתוך תקופת

התנאי הראשונה, שהוטלה על הנאשם בגזר-הדין המוקדם, מיום 19.2.13 (העבירות דנן בוצעו בין 18/11/15 לבין 23/11/15). שנית, בהתאם לפסיקה, מדובר בעבירה נוספת שנייה, אשר בוצעה בתקופת התנאי (בגין עבירה נוספת אחת נשפט והוארך התנאי בגזר-הדין המאוחר ת"פ 11396-09-14 הנ"ל), אין זה משנה איזו מבין העבירות בוצעה קודם לכן, ועל כן העונש המותנה הנו חב-הפעלה. ראו לדוגמה, ההחלטה ברע"פ 7108/04 **שרון ראש נ' מדינת ישראל** (4.8.04).

מעבר לכך אציין כי עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם, כמו גם בגזר-הדין בהם הוטל עונש המאסר על-תנאי והוארך, אותם הגישה המאשימה, מלמד כי הנאשם נוהג בחזרתיות באופן מטריד ומאיים, אינו מפיק את הלקח הנדרש מעונשים שהוטלו עליו בעבר, ובמעשיו משקף העדר מורא מן החוק, ולפיכך מהותית אינו רואי הוא להארכת מאסר מותנה, אלא יש להטיל עליו ענישה מוחשית בשל הפרת הוראה אשר רובצת לחובתו מתוקף עבריינות קודמת.

אמנם, יש להביא בחשבון כי המעשים דנן בוצעו בשנת 2015, לפני כארבע שנים, ואולם התארכות ההליכים בתיק דנן נעוצה בעיקר בהתנהלות הנאשם, שפעמים רבות נמנע מלהתייבב, היו קשיים לאתרו, הביא לחילופי ייצוג ועוד. על אף האמור - אקח בחשבון את חלוף הזמן.

ב"כ הנאשם, בטיעון לעונש, סברה כי אין תוחלת בהפניית הנאשם לשירות המבחן, שכן חרף קשייו ומצבו האישי המורכב, אינו פנוי ואינו ערוך לשתף פעולה בהליך טיפולי. הנאשם אף נמנע מלהעיד במסגרת פרשת ההגנה, כך שכל מקור הידיעה בדבר נסיבות הנאשם נסב על דברי ב"כ הנאשם בטיעוניה בלבד. התרשמותי היא כי אכן מדובר באדם החווה קשיים במישורי חייו, ואולם המשקל שניתן לתת לקשייו, שלא נבחנו לעומק, הנו משקל מצומצם. הנאשם אינו מפנים שוב ושוב את הפסול הטמון בהטרדת האחר, ובהשמעת איומים לזולת. במעשיו של הנאשם משתקפים חזרתיות, קושי בריסון עצמי, וחשיבה אנטי חברתית. אשר על כן, אין מנוס לגבי הנאשם אלא להטיל עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, כשעונש זה מחייב המציאות בשל קיומו של מאסר מותנה חב הפעלה כאמור לעיל. אתחשב במצבו המורכב של הנאשם בעת קביעת משך המאסר, וכך גם בעובדה שמדובר במאסר ראשון עבורו, ואסתפק במינימום המחייב במאסר המותנה.

אציין עוד כי הנאשם סירב להצעה להפנותו לממונה על עבודות שירות, וסבר כי אינו יכול לעמוד בריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, אף שהוזהר כי הוא צפוי לעונש מאסר ממש. בשל גישה זו, אין מנוס מלהטיל מאסר בפועל.

החלטתי לקבוע את המאסר בקצהו הנמוך של מתחם העונש, ואף לחפוף את תקופת המאסר המותנה, וזאת על בסיס השיקולים השונים, אשר אחד מהם הנו ליקויי החקירה בתיק זה, שאליהם התייחסתי בהכרעת הדין.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

10.

עמוד 6

א. מאסר בפועל למשך חודש, המאסר ירוצה מאחורי סורג וברית.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על-תנאי בן ארבעת החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 22871-01-12, גזר דין מיום 19.2.13, וזאת בחופף לעונש המאסר המוטל עליו בגזר-דין זה. **הנאשם יירצה סה"כ ארבעה חודשי מאסר בפועל.**

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים ממועד שחרורו מהמאסר עבירת איומים, או הטרדה באמצעות מתקן בזק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"א, 23 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.